

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

EN PRIMERA PERSONA

El pelegrinatge diocesà a Roma

La vivència a Roma, per una banda, va ser viscuda amb comunió i fraternitat amb els altres pelegrins de l'Església de Tarragona, encapçalats per Mons. Joan Planellas. Per altra banda, vaig sentir reforçada la meua fe de forma alegre i emocionant, i espero que això traspuï cap a les persones del meu voltant.

El pelegrinatge començà el dimarts 7 d'octubre i va cloure el divendres 10 d'octubre de 2025, ambdós inclosos. Va ser molt reconfortant i necessari a l'inici del pelegrinatge comptar amb el sagrament de la reconciliació: amb mi mateix, amb els altres i amb Déu. Aquesta celebració penitencial va tenir lloc a l'església de la Mare de Déu de Montserrat, punt de trobada d'altres persones d'Espanya, com ara estudiants del Programa Erasmus, entre d'altres, que estan a Roma o hi passen uns dies.

Seguidament, el nostre grup començà el ritu simbòlic del pas per cada una de les portes santes, totes elles ubicades a les quatre basíliques majors de Roma. Totes són basíliques papals: Sant Pere del Vaticà, Sant Joan del Laterà, Santa Maria la Major i Sant Pau Extramurs. En el pas per les portes santes, la comunió es feia palesa en les pregàries: salms i cants, eucaristia i professió de fe.

A Santa Maria la Major ens visità una persona molt estimada i admirada, Mn. Armand Puig. Vaig tenir l'oportunitat de saludar-lo, aspecte que em recordà el meu pas per l'Institut de Ciències Religioses Sant Fructuós. D'altra banda, vam assistir a la catequesi del sant pare Lleó XIV del dimecres 8 d'octubre a la plaça de Sant Pere. La humilitat esdevenia el centre de la locució papal, i la vam seguir amb facilitat gràcies a l'excel·lent organització.

El pelegrinatge a les set esglésies es completava, a més de les basíliques papals, amb les basíliques de Sant Llorenç Extramurs; Santa Creu de Jerusalem i Sant Sebastià Extramurs, i també vam visitar la catacumbes de Santa Priscil·la.

Per cloure, resta agrair a Mn. Joaquim Gras l'excel·lent organització i gestió del temps del Pelegrinatge de l'Esperança de l'Església de Tarragona en aquest Any Jubilar 2025. Gràcies a la Mare de Déu i a Déu Nostre Senyor vam tornar sans i estalvis.

Àngel Quintano Abelló

Parròquia de Santa Clara de Tarragona

PAPALLEÓ XIV

La humilitat de la resurrecció de Crist

Si recordem els relats evangèlics, ens adonem que el Senyor ressuscitat no fa res espectacular per imposar-se a la fe dels seus deixebles. No apareix envoltat d'estols d'àngels, no fa gestos sensacionals, no pronuncia discursos solemnes per a revelar els secrets de l'univers. Al contrari, se'ls acosta discretament, com un vianant qualsevol, com un home famolenc que demana compartir una mica de pa. [...] En això hi ha un missatge preciós: la Resurrecció no és un gir teatral, és una transformació silenciosa que omple de sentit cada gest humà. Jesús ressuscitat menja un tros de peix davant dels seus deixebles: no és un detall marginal, és la confirmació que el nostre cos, la nostra història, les nostres relacions no són un embolcall d'un sol ús. Estan destinats a la plenitud de la vida. Ressuscitar no significa convertir-se en esperits evanescents, sinó entrar en una comunió més profunda amb Déu i amb els nostres germans, en una humanitat transfigurada per l'amor. [...] Avui, el Senyor ressuscitat ve amb cadascun de nosaltres, tal com recorrem els nostres camins —els del treball i el compromís, però també els del sofriment i la soledat— i amb delicadesa infinita ens demana que deixem que el nostre cos s'escalfi. [...] Amb paciència espera el moment en què els nostres ulls s'obrin per a veure el seu rostre amic, capaç de transformar la decepció en espera confiada, la tristesa en gratitud, la resignació en esperança.

De la catequesi del sant pare Lleó XIV pronunciada en l'audiència general del dia 8 d'octubre de 2025